

Naar Maskinisten begynder at fare til Søs som saadan, vil han normalt, jfr. § 4, have gennemgaaet en 3-aarig Værksteduddannelse. Gennem denne vil han i Reglen have opnaaet et saadant Indseende i Betjeningen af Værktøjer m. m., at han vil kunne forstaa den detaillerede Beskrivelse af Skibsmaskineriet og dettes Forfærdigelse paa Værkstedet. Paa den anden Side vil den nævnte 3-aarige Uddannelse dog være for kort til at uddanne Maskinisten fuldt ud som Haandværker og sætte ham i Stand til paa tilfredsstillende Maade at løse de Opgaver, der under Maskintjenesten til Søs stilles ham i nævnte Henseende. Under disse Omstændigheder har man da fundet det rettest i Stedet for gennem en for Maskinisten ofte økonomisk trykkende Skærpelse af det af Kommissionsforslaget opstillede Krav om en 3-aarig Værksteduddannelse som almindelig Betingelse for Maskinistens Adgang til at indstille sig til den almindelige Maskinisteksamen at give ham Lejlighed til gennem den frivillige Haandværksprøve at opnaa Bevis for en mere udvidet Haandværksuddannelse.

Til §§ 2 til 4. (Kommissionsforslagets §§ 2 til 4.)

I Modsætning til Kommissionsforslaget har man foreslaaet, at de Krav, der kunne stilles ved de i disse Paragraffer omdelte Eksaminer, fastsættes ved kongelig Anordning, jfr. Lovforslagets § 1. Ikke blot kommer man derved mere i Overensstemmelse med den ved andre Eksaminer almindeligt herskende Praksis, men under Hensyn til Motor- og Maskinteknikens stærke Udvikling maa man i det hele finde det mindre heldigt at lovbinde de Krav, der til enhver Tid findes at burde stilles ved de forskellige Maskinisteksaminer.

I Kommissionsudkastets § 2 var det foreslaaet, at Motorpasserprøven skulde omfatte Faggrupperne Dansk, Regning og Motorlære. Under Henvisning til, at disse teoretiske Kundskaber ere unødvendige for den, der skal passe en Motor, men at det afgørende maa være, om den paagældende (sædvanlig en Maskinarbejder) er fortrolig med Motorens Brug, har Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart i sin ovennævnte Erklæring henstillet, at Fordringen om de nævnte teoretiske Kundskaber frafaldes. Idet man kan tiltræde Fællesrepræsentationens Synspunkter, har man foreslaaet, at Motorprøven indskrænkes til kun at omfatte et elementært Kendskab til Motorers Indretning og Pasning.

Til § 5. (Kommissionsforslagets § 5).

Forretningsudvalget under „Sammenlutningen af Arbejdsgivere indenfor Jærindustrien“ har i en samme over Kommissionsforslaget afæsket Erklæring ment at maatte fraraade Oprettelsen af en særlig Eksamen for Landmaskinister, og har i saa Henseende henvist til, at medens der vel findes større Maskinanlæg, hvor man behøver en særlig uddannet Maskinmester, findes der saavel i Jærindustrien som i andre Industrigrene et meget stort Antal mindre Maskinanlæg, til hvilke det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at søge Folk med en saa fuldstændig Uddannelse som den, der bør findes hos en Mand, der har bestaaet Maskinisteksamen. Til Pasning af saadanne mindre Maskinanlæg findes der saavel blandt Smede- som Maskinarbejderne tilstrækkelig mange gode Kræfter samtidig med, at Fabrikens Indehaver eller Værkfører som Regel fuldt ud vil være i Stand til at føre det fornødne Tilsyn med Pasningen af Maskinerne. Og til Pasning af de større Maskinanlæg, hvor som anført Tilstedeværelsen af en uddannet Maskinmester kan være ønskelig, volder det ingen Vanskelighed blandt de Maskinister, der have bestaaet de for Maskinister til Søs anordnede Eksaminer, at finde brugbare Kræfter, dels fordi Antallet af dem, der tage Eksamen, er saa betydeligt, dels fordi mange straks eller senere opgive Tanken om at sejle og søge Plads ved Maskinanlæg paa Landjorden. — Bestyrelsen for „Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund“ har i en samme afæsket Erklæring ligeledes udtalt sig om Ønskeligheden af, at der ikke indrettes en særlig Eksamen for Landmaskinister. Forbundet har i saa Henseende navnlig henvist til, at en saadan Eksamen let vilde lægge unaturlige Hindringer i Vejen for det betydelige Antal Maskinarbejdere, som nu efterhaanden naa til at fungere som Maskinister ved Maskiner paa Landjorden, og at en saadan Hindring vilde være uheldig, idet den praktiske og duelige Maskinarbejder selv uden speciel teoretisk Uddannelse som oftest viser sig særdeles egnet til at betjene Maskiner.

Under Hensyn til det saaledes anførte har man herefter fundet det rigtigt at foreslaa § 5 affattet saaledes, at denne Paragraf alene angaar Skibsmaskinisterne.

Med Hensyn til selve Navnet for den heromhandlede Eksamen har Maskinmestrenes Forening henstillet, at den benævnes „Skibsingeniørekamen“. Idet Benævnelsen „den udvidede Maskinisteksamen“ har gam-